

Χριστός Ανέστη

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

ερά Μονή Αγίου Παύλου (Άγιο Όρος) Φωτο: stomenkalosstomenmetafovoutheou.blogspot.gr

Συνέβη το Πάσχα του 1935, στο αγιορείτικο μονα-στήρι του Αγίου Παύλου. Το βράδυ της Ανάστασης, όλοι οι Αγιοπαυλίτες πατέρες βγήκαν στο προαύλιο για την τελετή. Μετά το «Χριστός Ανέστη», ο καθη-γούμενος π. Σεραφείμ γύρισε και είπε στον π. Θωμά, ένα από τα πιο πιστά και υπάκουα γεροντάκια: «Γέ-ροντα Θωμά, πήγαινε, σε παρακαλώ, κάτω στο οστεο-φυλάκιο να πεις στα οστά των κεκοιμημένων πατέ-ρων το “Χριστός Ανέστη”».

Ο π. Θωμάς, ο απλός, ο ταπεινός, ο πρόθυμος εργά-της της υπακοής, χωρίς να σκεφτεί καθόλου, έτρεξε στο οστεοφυλάκιο και είπε μεγαλόφωνα: «Πατέρες και αδελφοί, ο ηγούμενος με έστειλε να σας πω το “Χριστός Ανέστη”». Και τότε συνέβη το υπέρλογο γεγονός. Όλα τα οστά σκίρτησαν, έτριξαν, χόρεψαν, αναπήδησαν! Ένα κρανίο, μάλιστα, σηκώθηκε έως ένα μέτρο ψηλά και απάντησε στον χαιρετισμό του γέροντα: «Αληθώς Ανέστη ο Κύριος». Αμέσως έγινε και πάλι νεκρική σιγή. Ο π. Θωμάς έτρεξε πάλι πίσω. Χαρούμενος διηγήθηκε το συμβάν και όλοι δόξασαν τον αναστημένο Κύριο.

Χριστός ανέστη! «Ο θάνατος εί-ναι πια θηρίο ξεδοντιασμένο, φίδι χωρίς

δηλητήριο. Υπάρχει πιο χαρ-μόσυνο γεγονός; Ο θάνατος δεν θα έχει παντοτινή ισχύ. Κανένας νε-κρός δε θα μείνει για πάντα στο μνήμα του. Η μεγαλύτερη χαρά εί-ναι η χαρά της Ανάστασης. Κανέ-νας να μη φοβάται τω θάνατο. Η Ανάσταση μπορεί να μας δώσει τη δύναμη να αντέξουμε τους πό-νους, να αντέξουμε και το κακό», λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος.

Είναι επίκαιρα τα λόγια του μακαριστού γέροντα Πορφυρίου που έλεγε: «Ο Χριστός, με την Ανάστασή Του, δε μάς πέρασε από ένα ποτάμι, από μια διώρυ-γα, από μια λίμνη. Μας πέρασε από το θάνατο στη ζωή. Τώρα είναι όλα χαρά, χάρις στην Ανάσταση του Χριστού μας. Έχεις δει τα κατσικάκια τώρα την ά-νοιξη να χοροπηδούν πάνω στο γρασίδι, να τρώνε λί-γο από τη μάνα τους και να χοροπηδούν ξανά; Έτσι έπρεπε κι εμείς να χοροπηδούμε από χαρά ανείπωτη για την Ανάσταση του Κυρίου και τη δική μας».

«Μπορώ να σου δώσω μια συμβουλή;», συνέχισε. «Σε κάθε θλίψη σου, σε κάθε αποτυχία σου να συγ-κεντρώνεσαι στον εαυτό σου και να λες σιγά-σιγά το τροπάριο: “Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν...”. Θα βλέ-πεις ότι το μεγαλύτερο πράγμα στη ζωή σου -και στη ζωή του κόσμου όλου- έγινε. Η Ανάσταση του Χρι-στού, η σωτηρία μας. Και θα συνειδητοποιήσεις ότι η αναποδιά που σου συμβαίνει είναι πολύ μικρή για να χαλάσει τη διάθεσή σου».

Χριστός Ανέστη, αδελφοί!

(Αγγέλου Γκούνη, Θεολόγου, Πολλές οι ιστορίες μία η Αλήθεια, εκδ. Κέντρου Νεότητας Ι. Μ. Λευκάδος και Ιθάκης, Λευκάδα 2011, σ. 48-49)